Бъчица от Бер на Тиерия. Въ от Градъ на разстояние 10 клм. къмъ Ю. има покритъ цирнидрическо мѣсто от три вековни явори, които гърцитѣ ка-звать Платифоро и турцитѣ Челси пазар. От тъй название се видва че било тука предградие въ времето когато е бил градъ цвѣтущ, и пъ стар пазар. На разстояние 30 клм. от Кулата на часовникъ

63. на градъ има много вени кладенци и остатъци от кюшкове

Бер въ по старому Вероя извѣстна въ началото на християнството въ Средний вѣк. турцитѣ и гръцитѣ произхождат повечето от Лаза въ Малоазия. Управителю Зависи от Солунский паша, а религи Владика, който управя и църквата на Ютюк, Дим Звание: „Пречестному Епископу и Архиепископу Тесалийскому" и 18 стотен на Черковний чин носи

От Бер не останали вече планинскитѣ вериги да сварятъ правото на 10 ч. и които се пресичат от р. Бистрица да достигнат до реката с'високитѣ Олимп. Пъ на Солуни Завива на кядѣ Исток прѣз плодородно то поле и пресича р. Кара-азмак на 40 клм. от Бер; въ реки се на Изток покрай селата Чувалрлар с'30 къщи българи и Серидже тоже с'30 къщи българи, та доходи до Водень, дѣто се съединява въ'ръзи пѣт, който иде на право от Водень. Чрѣз Кара-азмак водитѣ на Назарско то Езеро-блато отивет къмъ морето. На 1/2 час прѣди да стигне солената вода, съединява се Кара-азмак с'Вардар.

Ако въ реки от Ютюк по р. Арастица до Назарско то блато, и от там по Кара-азмак до морето, ще забѣлѣжим, че на исток от тѣзи мѣста българщина та е останала непокѣрдена от гръцкото влияние, с'исключение на Ютюк и на 2-3 села до морето. На Запад от тѣзи линия почрчването е усилено силно, почти до р. Бистрица има ёще голѣми следи от българщината

Врастица тетовско (22) около 20 минути далеч от Бъловище; има около 100 български къщи 1 черква 1 училище 1 хан и 2-3 продавници разни дребнитоки. Училището без полза въ него никой не учи поради несогласието на селянитѣ въ такова село селянчета расат въ'тъмнина. Името на селска черква е св. Константин и св. Елена, но въ'деньта на тѣзи свети Врастичани, с'много гости от околнитѣ села с'голѣмо тържество ходят да празднуват и колят Курбан на разваливнитѣ на старата си черква, която е посвета едно име с'сегашната на 1/4 ч под селото между много дървета.

Край Врастица тече малката р. Врастичка, която извира из планината Любетрен. Врастичани се поминуват с'земледѣлие, дърводѣлство, много кошанови дъски, с'хлѣбарство и бозаджийство въ'чужбина. Селото произвежда много овощия.

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ